

Beethoven. Strykekvartett i Ess-dur, op. 74, *Harpekvartetten*;

Nordheim Strykekvartett;

Bartók Strykekvartett nr. 3, Sz.85

Engegårdkvartetten

2L 71 (67 minutter)

1 2 3 4 5 **6**

www.2L.no

I de få årene den har eksistert, har Engegårdkvartetten markert seg som en av de mest oppsiktsvekkende og innsiktsfulle nye kvartettene – ikke bare i Norge – som bringer noe nytt og friskt inn i alt de spiller. Kanskje skyldes det at de fire medlemmene (Arvid Engegård og Atle Sponberg, fioliner, Juliet Jopling, bratsj og Jan-Erik Gustafsson, cello) lever fulle musikalske liv utenfor kvartetten, slik at man fornemmer noe av den entusiasmen de føler når de kommer sammen for å musisere. Deres gjen-

givelse av Beethovens “Harpekvartett” bølger i lidenskapelig intensitet, og deres innspilling av nylig avdøde og dypt savnede Arne Nordheims strykekvartett fra 1956 understreker hvor fint dette verket er, direkte kommuniserende og skummende av energi. I den polariserte verden i 1960- og 1970-årene, ble komponister ansett som atonalister (progressive, bra) eller tradisjonister (regressive, dårlig) – men denne fremragende tonale Nordheim-kvartetten er en påminnelse om at de beste modernistiske komponistene også hadde god teknikk, og i større sammenheng, at stil er uvesentlig: god musikk er god musikk, sånn er det med det, og dette er ganske enkelt en av de store strykekvartettene fra midten av forrige århundre av noen komponist noe sted. Som avslutning gjengis Bartóks tredje kvartett med rå kraft og heftighet i en fremførelse som får håret til å reise seg på armene dine. Noe av æren må gå til den umiddelbare innspillingslyden, noe vi nå regner med fra 2L – det betyr at man kan høre musikerne puste, men det gjør bare opplevelsen enda friskere!

Korngold *Narrenlieder*, op. 29: ‘Come Away, Death’; **Plagge** *Södergran-sanger*;

Sibelius *Trettondagsafton*, op. 60: ‘Kom nu hit, död’; **Ratkje** *HVIL*; **Mussorgskij** *Dødens sanger og danser*

Marianne Beate Kielland (mezzosopran), Sergej Osadchuk (klaver)

2L 64 (64 minutter)

1 2 3 4 5 **6**

www.2L.no

Marianne Beate Kiellands artikkel i albumheftet begynner slik: “En plate om døden, tenkte jeg. – Skal jeg våge det?” Svaret er at hun har produsert en konsert som er både tankevekkende

og bevegende. Den er dyktig planlagt, slik at de relativt kjente (og tilgjengelige) klangene til Korngold, Sibelius, Finzi (alle har tonesatt den samme Shakespeare-teksten) og Mussorgskij rammer inn to nye verk, begge ur-oppført av Kielland. Wolfgang Plagges fire *Södergran-sanger* og Maja Ratkjes *HVIL* er begge dramatiske og kantete; den sistnevnte er en miljøvernernes protest i form av en dramatisk, 20-minutters scena til en abstrakt tekst, som ligger tett opp mot ekspressjonisme. Kiellands stemme er ren og ekte: hun unngår det store operauttrykket til fordel for en mer rett-på fremførelsesmåte, noe som kler denne ofte skriftemålsliknende musikken. Hun har en oppmerksom partner i Sergej Osadchuk, og 2L har selvsagt gitt dem fin lyd. Vi må alle dø; la oss håpe den opplevelsen blir like behagelig som denne.